

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno CCCCLII. ad annum CCCCLXXX.

Parisiis, 1644

Epistola XVII. Innocentii Papae I. Ad Alexandrum Antiochenum Episcopum.
Alexandrum commendat, quod omnes ad ecclesiae unitatem reduxerit.
Helpidium & Pappum suas recuperasse ecclesias laetatur, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

NOTA.

* *Epistola ad Maximianum de Attico.*] Cum Maximianus episcopus Macedoniae, is ad quem inter alios S. Chrysostomus exulans perscripsit, cuiusve alibi in epistolis suis Innocentius honeste meminit, vir pacis & concordiae studiosissimus, apud Innocentium papam literis egisset, ut communicatorias literas Attico Constantinopolitano episcopo daret: redditis ad eum his literis significat, se non prius id facturum, quam Atticus cum Theophilo Alexandrino, Ioannem Chrysostomum viuentem & defunctum hostili odio persecutus, nomen sanctissimi confessoris in catalogum episcoporum Constantinopolitanae ecclesiae retulisset, adeoque easdem conditiones adimpleset, quas Alexander Antiochenus episcopus implere iussus erat. Ex quibus intelligis, lector, Romanum pontificem non solere eos, qui vel communionem suspensi sunt, vel omnino excommunicati, ad communionem ecclesiae recipere, nisi emendatis ante erroribus illis, quorum causa communionem interdici meruerant. Baron. ann. 408. num. 40. & 41.

Maximianus episcopus Macedoniae.

Argumentum epistolae.

* EPISTOLA XVII.

INNOCENTII PAPÆ I.

AD ALEXANDRUM ANTIOCHENVM

Episcopum.

Alexandrum commendat, quod omnes ad ecclesiae unitatem reduxerit. Helpidium & Pappum suas recuperasse ecclesias laetatur, summaque animi alacritate ecclesiam Antiochenam ad apostolicam communionem recipit.

POSTOLICI fauoris gratia, magno pacis vsque ad nos decore resplenduit: tantumque lucis gaudiorumque infulsit fidelibus, ut dicentes Deo maximas laudes, maiores debere nos fateamur. Plusque a Deo iucundati sumus, quod discussis omnibus lateribus actionum tuae fraternitatis, ita totum pietate ac patientia gestum cognouimus, ut in omnibus Dominum laudaremus: successumque ipsum ideo praestitum tuis laboribus videamus, quod tota virtute, pacis amator existens, eam requisitam inuenis, & repertam summa caritate tenueris, cum erga omnes, tum praecipue circa illos, qui quondam Paulini atque Euagrii episcoporum censiti fuerant nomine, * habeam summam votorum meorum, quod antiqui naui purgatio, tuis temporibus tuisque meritis prorogatur. Quo-

* for. habeo

Concil. Tom. 4.

E ij

rum etiam illos eiusdem nominis, qui in Italia meritum clericatus acceperant, censui bono quietis gratiam retinere susceptam. Et quia noster compresbyter Cassianus gratum * duxit tuæ fore dignationi, si meo consilio in ciuitate vestra clericatus ordinem ducere censerentur, statui propter beneuolentiam tuam, promissaque Memorati, ut inter ceteros sacerdotes ministrosque qui in ciuitate sunt, annumerentur, frater carissime. Libenter præterea de episcopis Helpidio atque * Pappo cognoui, quod sine quaestione suas ecclesias recuperauerint, & multum in gestis (ut subscripta testantur) sollicitus inquisiui, utrum omnibus esset conditionibus satisfactum in causa beati & vere Deo digni sacerdotis Ioannis. Et cum per singula assertio legatorum ex voto completa esse fateretur, gratias agens Domino, communionem ecclesiæ vestræ ita recepi, ut præ me feram, apostolicæ sedis condiscipulos primos dedisse ceteris viam pacis, in qua firmatos vos nosque Domini Christi ita benignitas amplexabitur atque communiat, ut nullo de cetero titillamento, vel leui cuiusquam contentionis pudore pulsetur. Scripta autem * Attici episcopi, quoniam cum vestris sunt porrecta, suscepimus, ne per vestram iniuriam ille, qui olim a nobis suspensus fuerat, repudiaretur. Et tamen satis abunde quæ in actis statuimus, sicut dignanter relegere procurabis, quid in eius persona debeat custodiri, ut si per omnia vestris consiliis actibusque tam sanctis se rogauerit esse communem, præstetur * seni fauore vestro nostroque iudicio, communionis atque literarum a nobis gratia pro rogata. Subscripserunt episcopi * Italia 24.

NOTA.

Alexander Antiochenus schisma eiusdem ecclesiæ sustulit, & nomen sancti Chrysostomi in sacras tabulas retulit.

* *Epistola ad Alexandrum.*] Alexander post Porphyrium illum scelestum Flauiani in Antiochena sede successorem, anno Christi 408. defunctum, communi omnium consensu episcopus Antiochenus eligitur: postulatam Romanæ ecclesiæ communionem impetrauit sub duabus conditionibus: quarum altera est, si Antiochenam ecclesiam a tempore Iuliani apostatæ huc vsque per 46. annos schismate diuisam, vno vinculo communicationis in vnum coniungeret, eosque qui ab Euagrio Paulini successore ordinati erant, cum ordinibus & honoribus reciperet: altera est, si nomen Ioannis episcopi Constantinopolitani a Porphyrio Flauiani successore e sacris tabulis expunctum, cum honore, ut par erat, restitueret, idque ex

epistola ad Bonifacium scripta euidentius constat. Cum itaque hoc tempore Alexander episcopus prædictas condiciones adimpletset, idque per literas Innocentio pontifici significasset, Innocentius hanc ob rem plurimum gauisus, has literas gratulatorias eidem rescripsit. Baron. ann. 408. num. 35. & præcedentibus quibusdam.

• EPISTOLA XVIII.
INNOCENTII PAPÆ I.
AD ALEXANDRVM EPISCOPVM.

I. <i>Quod prima sedes beati Petri apud Antiochiam esse memoretur.</i>	III. <i>Quod Arianorum clerici non sunt recipiendi in suis officiis, quamuis eorum baptismum, qui catholicus constat, confirmet ecclesia.</i>
II. <i>Quod non oportet secundum constituta imperatorum, duos esse metropolitanos episcopos.</i>	

Innocentius Alexandro episcopo.

I.

ET onus & honor nobis a tua fraternitate impositus, necessarii tractatus causas induxit, quo literis vel commonitorio vestro, vt dat sancti Spiritus gratia, respondere possimus. Reuoluentes itaque auctoritatem Nicænæ Synodi, quæ vna omnium per orbem terrarum explicat mentem sacerdotum, quæ censuit de Antiochena ecclesia, cunctis fidelibus, ne dixerim sacerdotibus, esse necessarium custodire, qua super dioccesim suam prædictam ecclesiam, non super aliquam prouinciam, recognoscimus constitutam. Vnde aduertimus, non tam pro ciuitatis magnificentia hoc eidem attributum, quam quod prima primi apostoli sedes esse monstretur, vbi & nomen accepit religio Christiana, & quæ conuentum apostolorum apud se fieri celeberrimum meruit, quæque vrbis Romæ sedi non cederet, nisi quod illa intransitu meruit, ista susceptum apud se, consummatumque gaudet? Itaque arbitramur, frater carissime, vt sicut metropolitanos auctoritate ordinas singulari, sic & ceteros, non sine permisso conscientiaque tua, sinas episcopos procreari. In quibus hunc modum recte seruabis, vt longe positos, literis datis, ordinari censeas ab his qui nunc eos suo tantum ordinant arbitratu: vicinos autem, si æstimas, ad manus impositionem tuæ gratiæ statuas peruenire.

E iij